

הקדמת המחבר

דבר הלכה

עמ' כה

[א] לא ימוש ספר התורה הזה מפיו

עמ' מו

א. דרשות חז"ל מקראי על הוצאת דברי תורה בפה ♦ ב. מח' רוב הפוסקים עם הגר"א האם מותר בהרהור בדברי תורה ללא ברה"ת ♦ ג. המצוות והגית אי הוי מצוה דאו' או מצוה מדברי קבלה (ונפ"מ למעשה גם במצוות קביעת עיתים לתורה) ♦ ד. שיטות הראשונים והאחרונים שמקיימים מ"ע מה"ת בהרהור בדברי תורה ♦ ה. תוספת מקורות לחיוב הוצאה בפה אף לשיטות הנ"ל ♦ ו. שיטת השו"ע הרב בזה וליקוט השיטות שמשמע שם"ל כוונתה שמעכב מדאו' הוצאה בפה ♦ ז. במקור שיטת השו"ע הרב (עפ"י ב' הגירסאות בהמקור שבציונים) ♦ ח. חידושו של בעל ה"עקבי חיים" (לדחות השו"ע הרב מהלכה) ודחיית דבריו ♦ ט. דרך הא' בשיטת בעל התניא ♦ י. דרך ב' בשיטת השו"ע הרב ♦ יא. דרך ג' בביאור שיטת השו"ע הרב ♦ יב. דרך ד' בביאור שיטת השו"ע הרב ♦ יג. אם יש ענין לדבר בזמן עיון לפי רבינו בעל התניא ♦ יד. בענין הלכה למעשה.

[ב] תשובות בעניני סת"ם

עמ' פ

עמ' פ

ענף א' – אי יש מקום להתיר הכוונות לאחר גמר מעשה הכתיבה

א. לכתחילה ראוי להסמיך הכוונות למעשה המצוה ולא לאחר ♦ ב. עובדא מהגה"ק משינאווא דהמניה יכול להשלים הכוונות שחיסר הסופר ♦ ג. לחלק בין המדרגה הנקראת כוונה להמדרגה הנקראת יחוד ורעותא דלבא ♦ ד. ענין התשובה – למעלה מגבולי המקום והזמן ♦ ה. כמה ראיות להחלוקה הנ"ל

ענף ב' – חוספת קדושה ע"י חזרת הכוונות אחר גמר מלאכת הכתיבה

עמ' פט

א. יכול לכיין כוונה אחת כמה פעמים ובכל פעם ממשיך מדרגה יותר גבוהה ♦ ב. כל אדם מקושר בפנימיות נפשו למדרגת הכתר שלמעלה מן המקום והזמן ♦ ג. כמה מיני כוונות הנמשכים שלא כסדר ואין להם ביאור זולת ע"פ היסוד האמור ♦ ד. הזווג העליון נעשה דוקא על ידי הצדיק האמתי היודע לכיין כל הכוונות על אמיתתן ♦ ה. ענין ההתקשרות לצדיק הדור ♦ ו. לוחות ראשונות ולוחות אחרונות

❖ ז. צדיקים דבחינת לויתן וצדיקים דבחינת שור הבר ❖ ח. דרך חדש ביחודים שגילה רביה"ק

עמ' קיב

ענף ג' – בענין התנין דשמושא רבא

א. לפשטות דעת הרש"ש הלילה להוסיף התנין דשמוש"ר ❖ ב. טעמו ונימוקו דמרן ❖ ג. דעת רבינו התורת חכם שאין לזוז מדברי הרב מצת שמורים ❖ ד. בכמה מקומות נראים דברי התו"ח סותרים דברי רבו ❖ ה. דרך האר"י ז"ל ליישב קבלתו עם קבלת הראשונים ❖ ו. 'המעין האמיתי איש תבונות יוכל ליישב דבריהם דלא פליגי' ❖ ז. מצד פנימיות עצם ההשגה כולם לדבר אחד מתכוונים ❖ ח. עומק כוונת התו"ח בהיתר הכוונות בימי העומר ❖ ט. היתר התנין דשמוש"ר אינם אלא למאן ידיע למיעל ברזי הפרטות

עמ' קלב

ענף ד' – בענין השני תנין שע"ג הלמ"ד

א. חיוב חב' עוקצין הנ"ל אם הוא מצד ההלכה או ע"פ הסוד ❖ ב. דעת הרש"ש בענין התנין שע"ג ל' ❖ ג. דעת רבינו התורת חכם בענין התנין הנ"ל.

עמ' קלח

ענף ה' – בצורת רגל השמאלית דאות ה' אחרונה דהוי"ה

א. רגל השמאל דה' ראשונה צריכה שתהיה כצורת ו' עם פסיעה לבר ❖ ב. צורת רגל השמאל דה' אחרונה – דעת הרז"ל כצורת ו' בלתי פסיעה לבר ❖ ג. דעת המ"ה – כצורת ו' ❖ ד. דעת הר"ש שולמל – כצורת ו' עם פסיעה לבר ❖ ה. מנהג הסופרים בזה"ז שעושים צורת ו' עם פסיעה לצד ימין אין לו מקור

עמ' קמו

[ג] בענין אות ר' המרובע בצד ימין

א. דעת הריטב"א והרא"ש והמרדכי בשם ר"ת והמאירי ורי"ז והמנהיג, דר' מרובע הוי ר', דהד' יש לו תג ❖ ב. וכ"מ ברא"ש בהל' ס"ת, אלא שמשמע שדי לד' בתג קטן חד ❖ ג. דעת הפוסקים שצריך לד' תג ממש ואין די בזוית מרובעת מימין האות ❖ ד. הכרח לפרש דעת שו"ע הרב שצריך תג לד' ❖ ה. כ"מ מדיוק דבריו באות ר' דד' צריכה תג ❖ ו. דעות אי ר' מרובעת כשרה או צריכה שאלת תינוק ❖ ז. במ"ב משמע דר' מרובעת אינה פסולה עד שתהיה לה זוית חדה ❖ ח. פסק המשנת הסופר דבזוית ישרה יש להראות לתינוק ❖ ט. ביאור שי' החת"ס לגבי עוקץ היו"ד, ועכ"פ אין להוכיח משיטתו לומר שאות ר' מרובעת הויא ד' ❖ י. דעת ספקות הסופר דר' מרובעת בלא תג הוי ד', אך הוא נגד דעת כל הפוסקים ❖ יא. וכן דעת יריעות שלמה דר' מרובעת הוי ד', ויש לדחות כל ראיותיו ❖ יב. דברי ר"ת, שצריך התג עצמו להיות מרובע ❖ יג. המעדני יו"ט איירי מעוקץ של הד' שהוא כעין תג קטן ❖ יד. ואף מלשון המור משמע שיש לעשות תג ❖ טו. וכן מתוס' מנחות משמע היפך שיטתו ❖ טז. וכ"מ מהל' ס"ת לר"ת, היפוך ראייתו ❖ יז. וכן פירוש דברי כל הראשונים הוא היפוך פירושו ❖ יח. ואף מדברי מהרי"ל אין ראיה, ואדרבה מצוירו משמע דצריך תג ❖ יט. מדברי ברוך שאמר אין

להכריח שד' צריכה תג נגד כל הראשונים ♦ כ. וכן יש לדחות כל ראיותיו מדברי הרוקח, הרדב"ז והלב"ש ♦ כא. וכן מדברי הט"ז יש להביא ראיה להיפך, וכן מוכח מדברי הפמ"ג ♦ כב. וכן יש לדחות ראיותיו משו"ת חת"ס וממ"ב ומספר קב ונקי, לשכת הסופר, שיח סופר, מאיר עיני סופרים, מקראי קודש, וערוך השלחן ♦ כג. לשיטת מהרש"ג הכל תלוי בקריאת תינוק, וודאי שצריך תג כלשהו לשם כך ♦ כד. פירוש דברי דעת כהן, שאות ד' בלא בליטה הוי ד' לפי שאלת תינוק ♦ כה. ואין להביא ראיה מס"ת הנכתבים במקום שדברו הפוסקים להדיא ומנהגינו לפסוק כמותם ♦ כו. וכן נהרצת דעת רע"ק אייגר שלא לפשוט הספיקות מן הספרים הכתובים נגד הפוסקים ♦ כז. פסק מלאכת הסופר שיש לכתוב תג בד', והוא כדברינו לעיל ♦ כח. וכן אמר בספר דברי אמת שאין לפסוק מכתבת הספרים ♦ כט. ראיה ממעדני יו"ט דוית חדה היינו שבולט ממנו כמין תג קטן ♦ ל. בס' הלכה ברורה פוסק כדברינו שצריך עוקץ או תג בימין הדל"ת, ומוכיח כן מכל הפוסקים ראשונים ואחרונים ♦ לא. יש לדחות הראיה מדברי הצמח צדק ממש"כ לענין אות כ', שלא דיבר מן תג הד' אלא מוגף האות ♦ לב. ואין להוכיח מכל שאר מקומות שהם כמין דל"ת ואין להם עקב, שאין דומים ממש לד' אלא לגוף האות ♦ לג. מהא דכתבו כל הפוסקים לסמוך על תינוק, מוכח דד' בלא תג אינו ד' כלל ♦ פירות הנושרין לדינא

[ד] ובחוקתיהם לא תלכו

עמ' קסב

א. גדר כישוף וגדר דרכי האמורי ♦ ב. האם יש ככישוף היתר במקום רפואה ♦ ג. שיטת ספר החינוך והרשב"א ♦ ד. הנפ"מ מכל מש"כ לענין כמה מיני רפואות שבזמנינו

דברי קבלה

[א] ביאור שער הכוונות לפסח דרוש ו

עמ' קעז

עמ' קפה

הקדמה

א. מצב הז"א בעת גלות מצרים ♦ ב. ימים שבין שבת הגדול לפסח ♦ ג. ענין המשכות המוחין בליל פסח ב' פעמים ♦ ד. גדלות הז"א בפסח ובספירת העומר ♦ ה. ענין לאה בליל פסח ♦ ו. ההלל בליל פסח ♦ ז. סדר הקערה להאריז"ל

שער הכוונות דרוש ו

עמ' ר

א. הקדמה כללית לליל הסדר ♦ ב. ביאור ענין קטנות וגדלות ♦ ג. המוחין הנכנסים בכוסות ובמצות ♦ ד. מוחין דאבא המתלבשין תוך מוחין דאימא ♦ ה. מוחין דאבא הנרמזים במצות ♦ ו. מוחין דאימא הנרמזים בכוסות ♦ ז. הקדמה כללית בענין הכוונות ♦ ח. סדר כניסת המוחין במשך כל השנה ♦ ט. ביאור תיבת 'ונלע"ד' ♦ י. חילוק ביסוד בין החסדים לגבורות ♦ יא. השינוי שבלייל פסח

❖ יב. 'קדש' ❖ יג. מעם שנקראים מוהין דקטנות וגדלות שני 'הג"ת' ❖ יד. כניסת המוהין, גדלות ורק אח"כ קטנות ❖ טו. סדר כניסת המוהין ב'קדש' ❖ טז. כוונת 'כבר נכנס' של גדלות ראשון ❖ יז. אין לכיין גדלות ראשון באכילת המצה ❖ יח. זמן כוונת גדלות ראשון ❖ יט. מתי זמן בירורי גז"א לשיטת הרש"ש ❖ כ. המשך סדר כוס ראשון דקדש ❖ כא. הרמזים בכוס עצמה ❖ כב. זמן כניסת המוהין ❖ כג. עבודת הביורורים דליל פסח ❖ כד. תשלום מוהין דיניקה דליל פסח ❖ כה. הקדמת כניסת ל"מ לצ' בברכה ❖ כו. בענין הל"מ דפסח ודספירת העומר ❖ כז. 'ורחין' ❖ כח. 'כרפס' ❖ כט. סדר תפילת ערבית דליל פסח ❖ ל. ביאור 'מה נשתנה' ❖ לא. הירק שנלקח לכרפס ❖ לב. 'יחי' ❖ לג. כוס שני ❖ לד. 'מוגיד' ❖ לה. 'הומפין מצות בלילי פסחים' ❖ לו. שקיעת בנ"י במצרים בשער המ"ט משערי הטומאה ❖ לז. 'רחצה' ❖ לח. 'מוציא מצה' ❖ לט. עיקר העבודה בליל פסח הוא דוקא בקטנות ❖ מ. המוהין הנכנסין במצה ❖ מא. לבאר מה שאין שמות למוהין דקט"ב דאבא ❖ מב. רמזי המצה אל המוהין ❖ מג. שמות אלהים דקטנות ❖ מד. צפון ❖ מה. 'כורך' ❖ מו. סדר ספיה"ע ביו"ט שני של גלויות ❖ מז. מצה האמצעית הנפרסת לב' ❖ מח. ביאור 'הא לחמא עניא' ❖ מט. המשך באור 'הא לחמא עניא' ❖ נ. 'לשנה הבאה בארעא דישראל' ❖ נא. 'מרור' ומיבולו ב'הרוסת' ❖ נב. שלחן עורך ❖ נג. כוס שלישי ורביעי ❖ נד. איך אפשר לומר שהכוסות הם מוהין דאבא ❖ נה. הרש"ש כתב שיש לכיין בכוס ג' וד' לקט"א שכבר נכנס בכרפס ❖ נו. המשך ביאור ב' הכוסות האחרונים ❖ נז. סדר עשיית ההרוסת ❖ נח. ענין ההסיבה ❖ נט. 'נרצה' ❖ ס. הקדמה לחילוקים בין מהדו"ק למהדו"ב ❖ סיכום הכוונות

[ב] הקדמת רחובות הנהר

סוגיה דה' נקודות כלליות

א. הקדמה ❖ ב. ה' נקודות-פרצופים שלמים

שבירה בפרטות ולא בכללות

א. קושית הרה"ז ❖ ב. תי' רבינו עפי"ד, שבירה רק בפרטיות ❖ ג. ראייה דהרה"ז חזר בו ❖ ד. הוכחה נוספת דהרה"ז חזר בו

ביאור ענין ה' נקודות כלליות, ואופן עמידתם

א. הקדמה ❖ ב. קושיא בדברי האר"י, איך יתכן שבירה בבי"ע ❖ ג. דברי האר"י בשער ל' – יסוד ענין פרצופי העובי ❖ ד. עפ"ז יתבאר ענין ה' נקודות וסדר שבירתם ❖ ה. התירוץ לקושיא משבירה בבי"ע, עפ"י יסוד הנ"ל ❖ ו. הוכחה נוספת לענין פרצופי העובי ❖ ז. עתה מוכח ביתר בהירות, היסוד דלעיל דהשבירה היתה בפרטות ולא בכללות ❖ ח. הוכחה נוספת מדברי האר"י לענין דה' נקודות הם בעובי ❖ ט. ביאור סדר נפילת הכלים דה' נקודות לבי"ע עפ"י הנ"ל

עמ' רצ

עמ' רצב

עמ' רצד

עמ' ש

עמ' שיט

סוגיה דערכין

א. הקדמה ♦ ב. ערכין באו"א ♦ ג. ערכין דא"א ועתיק ♦ ד. ערכין בא"ק

עמ' שכז

כונת העלאת רפ"ח

א. הקדמה ♦ ב. ונקדים ביאור ענין השמות השייכים לרפ"ח הניצוצין בקצרה ♦ ג. ענין הו"ב דרגין בקצרה ♦ ד. ביאור י"ב דרגין ♦ ה. פירוט דשם ע"ב-מלך החסד ♦ ו. פירוט שם ס"ג-מלך הגבורה ♦ ז. פירוט הו"ה דמ"ה, – מלך התפארת, ועמה הנה"י ♦ ח. שמות מלכי הנה"י-והתכללותם בהו"ה דתפארת ♦ ט. שמות דמלך הז'-מלכות

עמ' שמא

חיה דכל פרט-מהות השבירה

עמ' שמו

עלית הברורים, ותיקונם, עפ"י ערכין

א. תיקון הברורים בפרצוף עליון ♦ ב. זו"ן לפרצוף שכנגדו

עמ' שנ

ענין ו"ק שהוא י"ם

א. הקדמה ♦ ב. דברי האר"י דגם א"ק ואצילות הם זו"ן שהם ו"ק ♦ ג. המתבאר ומוכח מדברי האר"י הנ"ל ♦ ד. ראיה מהדמיון להיכלות דבריא ♦ ה. הוכחה נוספת ממ"ש האר"י בזו"ן דאצילות ♦ ו. ביאור הענין ביסוד חדש, דהי"ם מונחין בתוך הו"ק, והוא מכא ביאור ענין עלית הפירקין ♦ ז. עפ"י מבואר ענין הע"ב וס"ג שברפ"ח ♦ ח. ביסוד הזה מתקבל הבנה מחודשת בכל קומת ההשתלשלות, ובתפקיד עבודתנו בהם ♦ ט. ענין ערכין א"ש טפי להנ"ל

עמ' שסב

סדר עלית הברורים

א. סדר עלייתם מעולם לעולם ♦ ב. הכל תלוי בתפילתם ועבודתם של ישראל

עמ' שסט

בחכמה איתברירו

א. בכל עליה כבר מתחיל תיקון ♦ ב. הברור נגמר רק ע"י החכמה

פנימיות הש"ס

עמ' שעט

ביאור מסכת נדרים – פרק כל כנויי

א. סוד מה' הראשונים אי בעינן הזכרת השם בשבועה ♦ ב. סוד הדין דנדר מצוה להפר ולא שבועה ♦ ג. שבועה ונדר – גברא וחפצא – עפ"י פנימיות ♦ ד. נדר בלשון שבועה ושבועה בלשון נדר – מה' הראשונים עפ"י פנימיות ♦ ה. לשון נכרים ולשון חכמים – בינה וכתר ♦ ו. סוד מה' הראשונים וסתירת הר"ן אי יש ב"ת בנדרי איסור ♦ ז. במה' הר"ן והרא"ש באומר לא איפטר מן העולם עד שאהא נזיר אי חל ב"ת מיד ♦ ח. פנימיות מה' ר"י ור"ל בנוזר בבית הקברות ♦ ט. סוד דסתם נזירות ל' יום ♦ י. בסוד השוואת העליון והתחתון אחר שעשו ביניהם הבדלה ♦ יא. שורש נשמת הר"ן ודרך לימודו ♦ יב. סוד

מח' אביי ורבא בידים שאין מוכיחות ❖ יג. ענין הגט בשורשו וביאור פנימיות מחלוקת אביי ורבא לגבי הגט ❖ יד. קושית האחרונים באיבעיא דגמ' אי יש יד לקידושין דמאי שנא מעסקין באותו ענין ❖ טו. סוד שיטת הר"ן בספק ממון לקולא אף כשנוגע לספיקא דאיסורא ❖ טז. סוד מח' הפוסקים בהזכרת שם ה' בלע"ז ❖ יז. בהשגת חלק הפרטי שבתוה"ק וכלימוד כל חלק בתוה"ק בדבקות בעצמות הכוללת קדושת כל התורה כולה ❖ יח. טעם למנהג בני" בענין כבוד ת"ח וזקנים ❖ יט. הביאור הפנימי בריפוי דאבק החמה ❖ כ. ריפוי ועידון הצדיקים בחמה דלעת"ל בסוד דמטי ולא מטי ❖ כא. ע"י שנודר בעת צרה נמשכין רפואות וישועות משער חמישים ❖ כב. בענין שימוש במעשר כספים למצוות ❖ כג. בקדושת ציון שמעון הצדיק והמסתעף ❖ כד. ההשגחה העליונה בהנהגת הבריאה שמגלה את רצון ה' ❖ כה. בהא דלא יאונה לצדיק כל און ובדין ת"ח בזה"ז ❖ כו. בענין מחלוקת ר"ת והרא"ש אי נדרים חלים במחשבה ❖ כז. בביאור מח' ר"ת והרא"ש בדין דברכת התורה ❖ כח. ביאור הפנימי בדעות האחרונים בהכרעת ההלכה במח' הנ"ל ❖ כט. כח המצוה שממשיכה חיות חדשה ומונעת כלות הנפש ❖ ל. ב' סוגי האשים – סתם מחשבות ויהודי הצדיקים ❖ לא. ב' הדרכים דמב"י ומב"ד בענין בנית חומת ירושלים ❖ לב. ביאור הפנימי במח' אי בעינן תנאי כפול בממון ❖ לג. ב' דרכי התיקון – תענית וסעודת מצוה ❖ לד. בנין ביהמ"ק קודם ביאת משיח ברוחניות ובפנימיות ❖ לה. דרך המנוחה דהחכמה והצורך בריבוי חזרות בתוה"ק ❖ לו. בחילוקי המדרגות בגילוי היחוד ❖ לז. ביאור ענין נדר ושבועה עפ"י פנימיות

מילי דחסידותא

ביאורים בספר התניא

עמ' תנה

הקדמה ❖ הקדמת המלקט ❖ ליקוטי אמרים פרק א'–כ"ד ❖ הכנה לראש השנה

פנימיות הקבלה והחסידות

[א] ביאורים בכוונות העומר

עמ' תקעט

סימן א' – השגת הדעת הבאה ע"י ההתכוונות שלאחר הלימוד גבוהה מהשגת המוחין שע"י עצם הלימוד

עמ' תקעט

א. חקירת המפרשים בענין החו"ג הנמשכים בימי העומר אי המה דפרצופי החו"ג לבד או גם דפר' הכתר ❖ ב. דעת הח"י בשמ"ש ומוה"ר וידאל דבימי העומר נמשכים גם החו"ג דכתר ❖ ג. דעת היר"א והאמת מאר"ץ דהחו"ג אינם נמשכים אלא לפרצופי החו"ג ❖ ד. ביאור דעת האומרים דהחו"ג נמשכים גם לפר' הכתר ע"פ דברי התו"ח ❖ ה. להבין הנ"ל בדרך עבודה

עמ' תקעג

סימן ב – סדר המוחין הפנימיים מעילא לתתא והמקיפים מתתא לעילא

א. דעת התורת חכם דהחוג"ג דפנים מקדימים להמשך אל הנק' טרם היותם נמשכים לז"א ♦ ב. טעם התו"ח יען דכן מצינו במוחין דפנים שבכ"מ מקדימים להכנס אל הנק' ♦ ג. סדר המשכת המוחין הוא פעמים באור ישר מעילא לתתא ופעמים באור חוזר מתתא לעילא ♦ ד. ראייה מדברי הרז"ל להיסוד הנ"ל ♦ ה. סדר המשכת החוג"ג הוא מתתא לעילא כדין המוחין דיניקה ♦ ו. ההפרש בין החוג"ג דאחור הנמשכים תחילה לז"א להחוג"ג דפנים הנמשכים תחילה לנק' ♦ ז. ביאור ענין כניסת המוחין מתתא לעילא ♦ ח. הזווג דיעו"ר בימות החול אינו בכח המוחין דנשמה שלהם אלא בכח המוחין דנשמה דזו"ן ♦ ט. כאשר התחתון משתמש בהמוחין דהעליון יכולים המוחין לבוא מתתא לעילא ♦ י. ביאור ההפרש בין המקיפים הנמשכים מתתא לעילא להפנימיים הנמשכים מעילא לתתא ♦ יא. בתיבת ספירת העומר נוטלת הנק' מן החוג"ג דאח' דז"א עצמו ♦ יב. מסקנת סדר המשכת החוג"ג בתיבת הו"ה ובתיבות ספירת העומר לדעת התורת חכם ♦ יג. להבין ההפרש בין הפנימיים לחמקיפים ע"ד משל ♦ יד. טעם היות החוג"ג דפנים נמשכים תחילה לנק' – דהיא המשתוקקת אחריהם ♦ טו. קצירת האומר מן המבואר בדעת התו"ח ♦ טז. בפרצוף החג"ת הקדים הרש"ש נה"י להג"ת ובפרצוף הנה"י הקדים חג"ת לנה"י ♦ יז. שורש המשכה מתתא לעילא הוא בהצמצום הראשון ובבחינת העיגולים ♦ יח. תכלית מחשבת הבריאה לגלות שלימות היחוד בתוספת קישוט

עמ' תקצד

סימן ג' – ביאור המלכיות הנתקנים בימי העומר וענין העליה דשבעות לז"ת דעתיק

א. ג' מיני מלכיות נתקנים בימי העומר ♦ ב. המלכות הנתקנת יחד עם החב"ד חג"ת – מלכות דעובי בחינת העור ♦ ג. המלכות דשבע השביעי – עטרת היסוד ♦ ד. דעת הפתח עינים דהלכות דשבע ז' היא המלך השביעי ♦ ה. מפשט שעה"כ נראה שבשבע ז' יש לכוין להדיא סדר המשכת המוחין למלכות ♦ ו. צ"ע ממה שבסידורים לא נזכר בשבע ז' כ"א המשכת המוחין לת"ת לבד ♦ ז. בשבע ז' נתקן הכתר דנק' ולהיותו בחי' שורש לבד נתקן מאליו ♦ ח. צ"ע בענין המלכות שאליה נמשכים בכל לילה המלכיות והמספר ♦ ט. דעת הפתח עינים ♦ י. דעת היר"א דהמלכות הנ"ל היא עטרת היסוד דפרטות כל ספירה ♦ יא. הנק' הנתקנת ומזדווגת בכל ימות השנה היא דבחינת עטרת היסודות ♦ יב. בחג השבעות עולה נק' למדרגה הז' ואז מלבישים שניהם בז"ת דעתיק ♦ יג. הראיות שהיה לו להרש"ש להחידוש הנ"ל ♦ יד. בהנ"ל יובן ענין ביטול היצה"ר ביומא דעצרתא ♦ טו. הטעם שבכוונת כתר דשבעות לא נזכר כוונת הדילוג ♦ טז. מצד ערך הכללות חשובים כל העליות דשבעות כחג"ת דתכונה לבד ♦ יז. מחמת חומר העליה דשבעות יש זווג לז"א עם הנק' דמלכיות דמו"ב ♦ יח. הנק'

שאליה נמשכים המלכיות והמספר היא המלך השביעי – בחינת המלכיות דמ"ה
וב"ן

עמ' תריט

סימן ד' – דעת התורה חכם בענין הזווג דקדושת כתר דשבת

א. סתירת השמועות בענין עמידת הנוק' ❖ ב. הנוק' דמל' דמו"ב מלבשת כנגד נה"י
דז"א והנוק' דעטה"י תחת נה"י דז"א ❖ ג. הזווג דקדושת כתר הוא עם הנוק'
דבחינת עטה"י ❖ ד. גם הנוק' דבחינת המל' דמו"ב יש לה יחוד בקדושת כתר אלא
שהוא בהעלמה ❖ ה. מצד היחוד דא"ק לא ימנע הזווג גם מן הנוק' דבחינת
המלכיות דמ"ה וב"ן ❖ ו. גילוי הסוד מבין ריסי עיניו דמרן – לרמוז על הנתיב
הראשון דל"ב נתיבות חכמה ❖ ז. ריסי העינים רומזים לת"ת דחכמה העולה לעצם
החכמה ולהבת עין ששורשה ברדל"א ❖ ח. הזווג דקדושת כתר בין הפרצוף הפנימי
לפרצוף האמצעי והחיצון ❖ ט. ביאור מקום עמידת הנוק' במנחת שבת ❖ י.
קדושים תהיו כי קדוש אני – קדושתו למעלה מקדושתם

עמ' תרלא

סימן ה' – טעם היות פרצוף הו"ק כלול מב"פ נה"י דהג"ת שכ"א מהם כלול מנה"י דהג"ת

א. צורת פרצוף הו"ק שלתוכו נמשכים החו"ג לדעת הרש"ש ❖ ב. דיני גידול
הפרצוף מעיבור ליניקה ❖ ג. מעולם לא יבא הרש"ש לעקור הפשט כי אם להוסיף
בו הבנת פנימית ❖ ד. אופן חלוקת כל חסד כללי לז' חסדים פרטיים לדעת מרן ❖
ה. פרטות סדר התיקון בז' שבועות לדעת הרש"ש ❖ ו. בהג"ל א"ש טעם היות
שמות הכלים דהג"ת דנה"י כשמות הכלים דנה"י

עמ' תרלח

סימן ו' – הטעם שבג' שבועות ראשונים חג"ת דהג"ת ונה"י ולא נה"י דהג"ת

א. ב' סדרים באופן המשכת החו"ג והכרעת הרש"ש ❖ ב. צ"ע דלכאורה ע"פ
הכרעת הרש"ש היה ראוי לכיון בג' שבועות ראשונים חג"ת ונה"י דהג"ת ❖ ג.
מדברי התו"ח בשוב הנ"ל ע"פ כללי החילוף ❖ ד. ראייה לדברי התו"ח מכוונות
פותרת את ידיך ❖ ה. צ"ע ממה שבכל שבוע סידר הרש"ש כולו ז' כלים דהג"ת
נה"י ❖ ו. דהמוחין נכנסים להכלים דקודם ההתכללות והחו"ג להכלים דלאחר
ההתכללות ❖ ז. הנ"ר דכל פרט מתוקנים מן המאציל ❖ ח. מטרם שנתפשטו החו"ג
בפרצוף הו"ק כבר היה מתוקן כלאחר ההתכללות

עמ' תרמח

בענין כוונת סדר המשכת המקיפים מתתא לעילא

א. כוונת המשכת המקיפים ❖ ב. הרש"ש השמיט כוונות אלו ובסידורי האר"י איתא
להו וכן כתב ההת"ס ❖ ג. עתיק וא"א – שורש אני ואין – אור חוזר ואור ישר ❖
ד. ג' אופנים במתן תורה ❖ ה. מתן תורה דעתיק עיקרו לעת"ל ומ"מ בפנימיות
הלב יוכל האדם לזכות לה מעט גם בזה"ז ❖ ו. נשמות דתוהו – ריבוי אור, נשמות
דתיקון – ריבוי כלים ❖ ז. דורות הראשונים – נשמות דתוהו, דורות האחרונים –
נשמות דתיקון

עמ' תרנז

[ב] סוד דחיית המוחין דקטנות

א. מנהג ק"ק בית אל שלא לכוין דחיית הקטנות זולת במוחין דנשמה לבד ♦ ב. דעת התו"ח דיש לכוין דחיית הקטנות גם במוחין דחיה ♦ ג. צ"ב מה שמצינו דלצורך דחיית הקטנות בעינן 'כח במעשיו' ♦ עתיק יומין יתיב על כורסיי דשביבין – 'סוד נעלם ואין לגלותו אלא לצנועים' ♦ ה. כמה שמועות בענין התחלת הגילוי דשם אלהים ♦ ו. דעת הלשם בשוב השמועות ♦ ז. סיבת היות שורש הגילוי דאלהים בחכמה ולא בכתר ♦ ח. ב' מדרגות בקדושת היחוד – יחוד דא"ק ויחוד דאצילות ♦ ט. הצדיק דבחי' הדחיה מתקן בירורי הרפ"ח והצדיק דבחי' היחידה מתקן גם בירורי ל"ב האבן ♦ י. סוד הענין שרשב"י לא עבר לפני התיבה ולא היה בעל תוקע ♦ יא. סדר דחיית הקטנות ♦ יב. מהות דחיית האלהים – להכניעם ללמתקם עד שיתחפכו להווי"ת ♦ יג. יחוד הווי"ה אלהים – יחוד ביי"ע באצילות ♦ יד. תכלית דחיית הקטנות – לגלות אמיתות היחוד בתוספת קישוט ♦ טו. מדברי האלהי' מהר"א מסטראשליע בסוד הנ"ל ♦ טז. ישוב השמועות בענין התחלת גילוי דשמות אלהים לדעת מהר"א הנ"ל ♦ יז. גודל התועלת הנמשך מבחינת צירופי אלהים ♦ יח. כפי גודל הדחיה כך רשאי להשתמש עם שמות אלהים יותר תחתונים ♦ יט. מדברי הלשם בהנ"ל ♦ כ. כפי תוקף קדושת המוחין כך מתבררת ועולה כנגדם מן הקל' מדרגה יותר תחתונה ♦ כא. ההפרש בין המוחין דנשמה להמוחין דחיה ויחידה ♦ כב. אשר יבוא אל המלך אשר לא יקרא אחת דתו ♦ כג. קבלה איש מפי איש לבל להסתכל בעתיק זולת בשעות ידועות ומוכשרות לכך

עמ' תשו

[ג] יסודות וכללים בספר היצירה

א. סדר התלבושות ז"ת דעתיק בא"א ♦ ב. עיקר הל"ב נתיבות הוא ברישא דז"א אלא דאיתנהו נמי ברישא דא"א בסוד שורש ♦ ג. ז' תיקוני גולגלתא עיקרם נדרש ברישא דא"א ואיתנהו נמי ברישא דז"א ♦ ד. הנתיבות מתפשטים לכל אורך שיעור קומת הפרצוף הכלול מעתיק וא"א שבראש ומאז"א וזו"ן שבגופא ♦ ה. ז' נתיבות דרישא כנגד דעת דעתיק וכנגד ז"ת דעתיק המלוכשים ברישא דא"א ♦ ו. ל"ב נתיבות דגופא כנגד ד' פרצופי או"א וזו"ן ♦ ז. ל"ב שכליים ♦ ח. ז' נתיבות דרישא וז' נתיבות ראשונים דגופא חדא נינהו להיותם מתכללים זה בזה ♦ ט. דרכי התפשטות הז' נתיבות הראשונים דגופא דומה לז' דרישא ♦ י. י' נתיבות דאבא – אורות, כ"ב נתיבות דאימא ודזו"ן – כלים ♦ יא. תכלית הגילוי דספר יצירה – יחוד וקישור דרכי הנתיבות דיהו"ת עם הפרטים דוגמתן בדרכי הנתיבות דיהו"ע ♦ יב. ג' מדרגות בראיית המרכבה מעילא לתתא והדר מתתא לעילא ♦ יג. שלימות התיקון – יחוד האורות העליונים עם הכלים היותר תחתונים ♦ יד. חלוקת המדרגות למ"ב ♦ טו. הנתיב הראשון – שכל מופלא ♦ טז. סוד הכסא והאדם היושב על הכסא ♦ יז. דרכי הילוכו של הנתיב הראשון ♦ יח. סוד הענין דקודם שנברא העולם

נשתעשע הקב"ה בנשמות ישראל ♦ יט. ב' שמות שקו"ץ - צי"ת ♦ כ. אהבה דוחקת וכו' - סוד הצמצום ♦ כא. צית והדר וצית - ב' שמיעות האחת מן הפה והשנית מן החוטם ♦ כב. מדברי המגיד הק' מקאז'ניץ ♦ כג. הנתיב הראשון המבואר בדברי הראב"ד - לאחר הצמצום, הסדר המבואר בדברי המגיד הק' - קודם הצמצום ♦ כד. להבין בדרך משל דרכי הנתיב הראשון ♦ כה. הנתיב השני ♦ כו. הנתיב השלישי ♦ כז. הנתיב הרביעי ♦ כח. הנתיב החמישי ♦ כט. הנתיב השישי ♦ ל. הנתיב השביעי ♦ לא. הנתיב השמיני

[ד] כל הנקרא בשמי

עמ' תשנד

ענף א' - אפס תוהו בוהו

עמ' תשנד

א. שמועות חלוקות ♦ ב. דעת רוב המפרשים דג"ר דעתיק מלבישים מן החזה דא"ק ולמטה ♦ ג. רדל"א מתפשט לאורך כל עולם האצילות ♦ ד. רדל"א דא"ק נכלל בכלל האור א"ם בבחי' מציאות שאינה במציאות ♦ ה. רדל"א דאצילות נחשב כא"ם לערך האצילות ♦ ו. רדל"א דאצילות נקרא אפס לערך האצ' אבל רדל"א דא"ק אין לומר עליו כן לערך א"ק ♦ ז. הניצוץ הראשון - ז"ת דעתיק ופנימיות הקו, הניצוץ השני- א"א והיצוניות הקו ♦ ח. ז"ת דעתיק דא"ק נקרא ממוצע אבל ז"ת דעתיק דאצ' לא יוצדק לומר עליהם ממוצע ♦ ט. ליישב דברי הרז"ל דאמר דעיקר שם ע"ק הוא מטיבא ולמטה ♦ י. מ"ש מרן דעתיק מלביש בשוה לזו"ן דא"ק היינו ז"ת דעתיק

ענף ב' - מתן תורה דשבעות

עמ' תשסו

א. ג' מדרגות בענין המ"ת דחג השבועות: א"א, ז"ת דעתיק, רדל"א ♦ ב. כל אחד זוכה לבחי' מתן תורה כפי מדרגתו ♦ ג. כללות העליות דיו"ט המה בא"ק ולכן בעלותו לז"ת דעתיק דא"ק מקושר ממילא עם רדל"א

ענף ג' - תכלית היחוד דמחשבת הבריאה

עמ' תשע

א. עיקר סוד הצניעות - היות רדל"א נחשב לאפס וממוצע בבת אחת ♦ ב. תכלית מחשבת הבריאה - יחוד במדרגת הכתר הכלול מיש ואין כחדא ♦ ג. מדרגת היחוד דרדל"א הוא בסוד ככ"ה - כתר כל הכתרים ♦ ד. תורת ה' ותפלת ה' ♦ ה. תכלית כל התכליות - ביטול הצמצום - ולא יכנף עוד מוריד ♦ ו. "פעם אחת רצה המלך למסור המלוכה לבנו בחייו" ♦ ז. מעולם לא ראתה חמה פגימתה של לבנה ♦ ח. אור במאור - יחוד אדנ"י בחייו"ה, מאור באור - יחוד הוי"ה באדנ"י ♦ ט. "סוד זה אסור להאריך בו מפני המשכילים" ♦ י. אזהרה נמרצת לבל ליפול בשוהת הטעות בענין הסוד הנז'

ענף ד' - אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה

עמ' תשפח

א. ג' שמועות באופן התחלקות הסד הת"ת לכתרים דזו"ן ♦ ב. הכרעת המפרשים

באופן התחלקות חסד הת"ת כליל שבועות ❖ ג. ג' אופנים במתן תורה ❖ ד. בזה"ז כתר לה למטה מכתרו ולעת"ל יהיו כתריון שוין ❖ ה. אשת חיל עמרת בעלה ❖ ו. ישוב השמועות ע"פ הג' בחינות אשר בכתר דנוק' ❖ ז. מדברי הגה"ק מסטראשליע דבזמן הבית היה כתר לה למעלה מכתרו ❖ ח. בזמן הבית היה כתר לה למעלה מכתרה ומ"מ מצד הפנימיות היו כתר להם שוים

עמ' תתג

[ה] מאמר דרך היחוד ח"ג

א. מעשה בראשית ומעשה מרכבה וחכמת העיבור ❖ ב. הדרך הנכונה בלימוד להגיע לעבודה ולדרכי ההשגה ❖ ג. עיקר תכלית העבודה הוא להגיע בעצמו להשגת אור ה' בבחי' אור פנימי ❖ ד. לימוד קבלה וכוונת השמות בדורנו הוא בדרגת ו"ק של האורות בלבד ❖ ה. הכנסת האוירין והתפשטותן בג' נקודות טבור ויסוד ואחור ❖ ו. עבודת האוירין בסוד השמות ע"ב וס"ג ❖ ז. דרך העבודה למעשה בהכנסת האוירין והוצאתם ❖ ח. עבודת האוירין הוא תיקון השבירה ודחיית הקטנות ❖ ט. המשכת האור בחיצוניות ובפנימיות העולמות ❖ י. תכלית שלמות העבודה היא להמשיך האור עד סוף כל הקומה ❖ יא. ע"י המשכת האורות למטה נעשה בחי' ותחיית המתים ❖ יב. צריך למסירות נפש להוריד את האור ❖ יג. עיקר העבודה האמיתית לקחת אור ה' בדרך ביטול ודביקות ❖ יד. כל צדיק וצדיק פועל לפי בחינתו ושורש נשמתו ❖ טו. ענין הגילויים המתגלים לצדיק בעת שמתכוון במקרי העולם ❖ טז. ביאור ב' מדרגות עתיק וא"א וענין אורא דגלגלתא בסוד המשכת אור דעתיק ❖ יז. דביקות בסתימו דעיינין ובפתיחו דעיינין ❖ יח. עבודת התשובה והיודי עפ"י הסוד וגודל מעלת יום הכיפורים ❖ יט. צריך להקדים הביטול שבתפלת העמידה לפני עבודת היודיים ❖ כ. הזהירות והבטחון בעבודה הפנימית

תיקון הכללי

עמ' תתמא

כוונות תיקון הכללי וסוד ענייני

א. כוונה כללית במשך כל זמן אמירת התהלים ❖ ב. כוונות פרטיות לכמה מזמורים מתיקון הכללי ❖ ג. סוד כוונת העשרה מזמורים כנגד עשרה מיני נגינה ❖ ד. סוד העשרה מיני נגינה מכוון כנגד עשר ספירות ❖ ה. בענין הכוונה בשמות הספירות ❖ ו. בענין סדר המזמורים בתיקון הכללי ❖ ז. בענין ניקוד ספירת המלכות שבתיקון הכללי ❖ ח. כוונת שיר פשוט כפול משולש מרובע ❖ ט. כוונת שם ע"ב

עמ' תתנה

בעניין התיקונים הנעשים ע"י אמירת תיקון הכללי

עמ' תתסא

סדר תיקון הכללי עם הכוונות

עמ' תתעט

סדר וידוי

